

Far
Adresse1
Adresse2

Bergen 6.6.2013

Hardanger Tingrett – sak 12-xxxxxxTVI-HARD

Etter nøye overveielse bygget på sakens årelange historikk og Hs stadig tydeligere problemer, velger jeg nå å trekke meg fra saken.

Jeg har vurdert å akseptere mors avtale/krav om 1 samvær i mnd, men bygget på det faktum at hun aldri tidligere har overholdt noen avtaler eller kjennelser og at H ikke lenger kommer på samvær i strid med siste kjennelse, ser jeg enhver avtale der H blir boende med mor, som meningsløs. Den vil som alle tidligere avtaler ikke bli overholdt.

Det er åpenbart at mor gjennom sin adferd fremviser en svært avvikende, rigid, covert narsissistisk personlighet, det er like åpenbart at domstolen i mangel av kunnskap om denne typen problematikk, ikke evner vektlegge eller forstå de ødeleggende konsekvensene dette har for Hs utvikling.

H er 14 år, konflikten har vart i 14 år, 14 rettslige kjennelser er nok. Antagelig er dette en syk norgesrekord! Jeg har ikke opplevd noen vilje fra domstolene til å ivareta Hs rett og behov til samvær med sin far. Jeg har ikke opplevd noen kvalitetssikring i domstolene når man ser at samme kjennelser, gang på gang, bare har ført til **økte** problemer for barna.

Mor har aldri vist noen vilje eller evne til samvær. Mors fravær på et titall meklinger har ikke fått noen konsekvens. Åpenbare og gjentatte brudd på kjennelser og samværsavtaler fra mor får heller ingen konsekvens. At hun slipper betale ilagt tvangsbetaling viser at domstolen er satt til side. Avtaler med mor er derfor meningsløst. I realiteten latterliggjør hun hele rettssystemet.

Jeg har gjennom de siste år opplevd en veldig forandring hos H. Særlig etter at hennes søster flyttet i 2008. Fra å være glad for å komme på samvær, vist glede over å treffe meg, savnet samvær og kontakt, har hun utviklet en åpenbar fiendtlighet, frykt og hat mot meg og min familie, selv om hun ikke har hatt mye kontakt med oss siden 2010. Kanskje er denne adferden fra H et uttrykk for savn, jeg vet ikke. Flere trekk av PAS (foreldre-fiendtlighet) er til stede nå. De få gangene hun hadde samvær, unnvek hun oss, trekker seg vekk, går ut og viser åpenbare problemer med kontakt og tilknytning. Hun fremstår utrygg og defensiv, blir lett aggressiv. Det er

åpenbart at hun er påført alvorlige psykiske problemer som utvilsomt vil forverres. Hun trenger hjelp, men da må hun ut av mors miljø.

Ting jeg har kjøpt til henne, får hun ikke lov av mor å beholde, hennes klær her vil hun ikke ha, hun har slettet meg som venn på facebook, ensidig anklager hun meg for ansvaret for konflikten, i det hele tatt fremstår hun mer og mer som hjernevasket og programmert, helt i tråd med mors ønsker. Det er åpenbart at mors agenda har vært å ødelegge all tilknytning H måtte ha til meg og sin søster.

Det er min klare oppfatning at så lenge jeg utgjør en trussel mot mors bruk av H som narsissistisk supply, i form av ønske om at H skal få ha normal kontakt med meg, sin søster og min familie, så vil mor fortsette å bruke H for hevn for sitt åpenbare hat, slik vi har sett det fra 1999. Mors tilsynelatende *bekymrede* fasade fremstår som en reaksjonsdannelse i forhold til hennes årelange omsorgssvikt og sabotering av samvær.

Å ta ut skilsmisse fra en narsissistisk personlighet som dette, er åpenbart en livslang krenkelse som utløser evig hat og behov for hevn. Ingen normal person ville så lenge fortsatt sabotere et barns samvær med den andre forelder. Jeg stiller spørsmål ved om H egentlig er min datter, slik mor i alle år har hindret henne samvær.

Mitt forsøk på å opprettholde Hs samvær jmf. dom, har åpenbart bidratt til denne konflikt ved at mor har motarbeidet samvær. Når domstolen gang på gang har latt mor beholde omsorgen tross årelang sabotering, overgrep, omsorgssvikt, 10-talls bekymringsmeldinger og fysisk/psykisk vold mot barna, finner jeg det ikke tjenlig å fortsette å prøve å få til barnets samvær.

Det er derfor å håpe at mitt fremtidige fravær kan lette Hs situasjon noe tross det savn det måtte skape. H har ikke hatt noe samvær med meg siden høsten 2012 tross tingrettens formaninger om dette. Jeg er glad i H, har alltid prøvd å opprettholde hennes samvær, har ønsket å være en far for henne, men er blitt motarbeidet av mor, barnevern og tingretten i alle år.

Jeg trekker meg med dette fra denne sak. Retten får fatte den beslutning den vil.

FAR